

Arrest

nr. 196 807 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Kerkstraat 38
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2017 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 augustus 2017 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CHRISTIAENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. MENSAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die de Turkse nationaliteit heeft, vraagt op 14 februari 2017 een visum aan voor een lang verblijf in België met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot S.A. op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2017, met kennisgeving op 13 juli 2017, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van afgifte van een visum type D. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op datum van 14/02/2017 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door Mevrouw A.N. (...), geboren op (...)/1972, van Turkse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, Mijnheer A.S. (...), geboren op (...)/1965, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens art. 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat Mijnheer A.S. (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een 'Aanslagbiljet Personenbelasting en Aanvullende Belastingen' voorlegde met betrekking tot zijn inkomsten van het jaar 2014. Echter zijn deze inkomsten verworven in 2014 niet als recente inkomsten te beschouwen. Bovendien zou, volgens het aanslagbiljet, Mijnheer H.A.F. (...) zelfs helemaal geen inkomsten hebben gehad in 2014.

Overwegende dat Mijnheer A.S. (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een aantal documenten voorlegde waaruit blijkt dat Mijnheer A.S. (...) een loon zou ontvangen van de BVBA Z.P. (...).

Overwegende dat, bij gebrek aan alle noodzakelijke officiële stukken die de thans voorliggende bewijzen kunnen staven of onderbouwen, deze documenten niet in overweging kunnen worden genomen als afdoende bewijs van de huidige bestaansmiddelen;

Mijnheer A.S. (...) toont bijgevolg niet op afdoende wijze aan dat hij momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt;

Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 40ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt:

“Verwerende partij stelt dat dhr. S.A. (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een aanslagbiljet personenbelasting voorlegde met betrekking tot zijn inkomsten van het jaar 2014, wat niet recent zou zijn. Bovendien zou blijkens datzelfde aanslagbiljet dhr. H.A.F. (...) in 2014 zelfs helemaal geen inkomsten gehad hebben.

Uit die motivering blijkt dan dat gemachtigde voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich gewoon vergist heeft: er wordt een motivering gegeven overgenomen uit een ander dossier (meer bepaald dat van een zekere heer A.F.H. (...)), en met verwijzing naar een stuk dat verzoekende partij nooit bezogd heeft (aanslagbiljet inkomstenjaar 2014).

Verwerende partij heeft kennelijk het dossier van en zekere A.F.H. (...) en de daarbij horende stukken verward met de aanvraag van verzoekende partij en de inkomstenbewijzen van dhr. S.A. (...).

De stukken nopens de inkomsten van dhr. S.A. (...) werden inhoudelijk nooit ontmoet. De beoordeling schendt dan ook manifest de rechten van verzoekende partij: alle stukken liggen voor, maar verwerende partij heeft er gewoon geen rekening mee gehouden. De motivering in de bestreden beslissing is zodoende reeds volkomen foutief, want ze mist feitelijke grondslag.

(...)

De motivering van verwerende partij op de bestreden beslissing is zodoende foutief.”

2.2. De verwerende partij laat na een nota met opmerkingen in te dienen, hoewel hiertoe correct te zijn uitgenodigd per brief door de griffiediensten van de Raad op 25 augustus 2017.

2.3. De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk en voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die zal worden nagekeken in het licht van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Blijkens het administratief dossier diende de verzoekende partij op 14 februari 2017 een visumaanvraag in met het oog op gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :
1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

(...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

(...)”

Ter staving van de inkomsten van de Belgische referentiepersoon, namelijk de echtgenoot van de verzoekende partij, werden blijkens het administratief dossier onder meer volgende documenten voorgelegd:

- Een afrekening van haar sociale bijdragen als zelfstandige vergezeld van een betalingsbewijs

- Bankafschriften waaruit de overschrijving van een loon van 1650 euro per maand aan de referentiepersoon blijkt voor de maanden november en december 2016 door de bvba Z.P. en een overschrijving van 1650 euro aan de referentiepersoon door de VOF B. op 23 januari 2017.
- Een handelshuurovereenkomst tussen de referentiepersoon en een verhuurmaatschappij opgemaakt op 7 december 2016
- Een huurovereenkomst voor een woning tussen de referentiepersoon en een verhuurmaatschappij opgemaakt op 1 november 2004
- Een overzicht van de belastingaangifte van de referentiepersoon met betrekking tot het aanslagjaar 2016, inkomstenjaar 2015, daterend van 27 juni 2016.

Gelet op het voorgaande kan de verzoekende partij worden bijgetreden waar zij er in haar middel op wijst dat de motivering van de bestreden beslissing feitelijke grondslag mist, nu wordt gemotiveerd dat *“Overwegende dat Mijnheer A.S. (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een 'Aanslagbiljet Personenbelasting en Aanvullende Belastingen' voorlegde met betrekking tot zijn inkomsten van het jaar 2014. Echter zijn deze inkomsten verworven in 2014 niet als recente inkomsten te beschouwen. Bovendien zou, volgens het aanslagbiljet, Mijnheer H.A.F. (...) zelfs helemaal geen inkomsten hebben gehad in 2014.”*, en dat niet blijkt dat met de door haar voorgelegde stukken met betrekking tot de inkomsten van haar echtgenoot A.S., zoals hoger beschreven, rekening werd gehouden. Nazicht van het administratief dossier laat evenmin toe te concluderen dat bij het beoordelen van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en aldus het beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet onder meer rekening werd gehouden met de belastingaangifte betreffende het inkomstenjaar 2015. Meer zelfs, op het *“Beslissingsformulier gezinshereniging”* dat zich in het administratief dossier bevindt wordt onder de hoofding *“Voorgelegde documenten”* niks vermeld aangaande de blijkens het administratief dossier wel degelijk voorgelegde belastingaangifte betreffende het inkomstenjaar 2015, nu het enkel meldt *“bewijs betalingen xerius sociaal verzekeringsfonds, rekeninguittreksels met loon 1650 euro zelfstandige”*. Overigens wordt op genoemd document evenmin iets vermeld aangaande de in de bestreden beslissing aan bod komende belastingaangifte betreffende inkomsten van 2014. In het administratief dossier is verder niets terug te vinden aangaande de heer A.F.H. waarvan sprake in de motieven van de bestreden beslissing.

De materiële motivering vereist dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan. In casu maakt de verzoekende partij aannemelijk dat omtrent de door haar voorgelegde stukken aangaande de bestaansmiddelen van de referentiepersoon in de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze wordt gemotiveerd, met name met miskennis van alle voorliggende gegevens. De bestreden beslissing mist in die zin dan ook een deugdelijke materiële grondslag en is niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen, nu zij niet tot stand kwam op basis van een correcte beoordeling van de voorliggende feitelijke gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 40ter van de vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige in het middel aangevoerde schendingen kunnen niet tot een ruimere nietigverklaring leiden en dienen derhalve niet te worden onderzocht.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2017 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU